

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Pelerinajele dela Sf. Mănăstire H.-Bodrog din 5-6 și 14-15 August.

Programul acestor manifestări religioase s'a executat așa cum fusese întocmit.

În ajunul praznicului schimbării la față la ora 3 d. m. glasul clopotului anunță timpul vecerniei. Servește misionarul eparhial pâr. Z. Brădean asistat de doi preoți. La sfârșitul vecerniei pâr. misionar deschide misiunile religioase prin o cuvântare în care spune, că în cele două zile de sărbătoare, preoții prin slojbele și cuvântările lor se vor niza a grava în sufletul și inima pelerinilor chipul ce-a strălucit pe Tavor a dumnezeescului Ihsus.

La ora 4 și jum. se oficiază taina sf. maslu de către cinci preoți iar alți șase preoți, săvârșesc mărturisirile pelerinilor ce doresc a-și curăți sufletele.

La ora 7 seara se face slujba privegherii servește misionarul eparhial asistat de doi preoți.

La sfârșitul slujbei predică pâr. Z. Brădean în legătură cu evanghelia slăbănogului din Capernaum despre slăbănogirea sufletului.

La ora 10 seara se ține șezătoarea „Oastei Domnului” condusă de pâr. C. Turicu din Arad.

În timpul șezătoarei pâr. Turicu vorbește despre rostul și chemarea Oastei Domnului în mijlocul necredinței de azi. Mulțimea ascultă cu sete cuvintele sf. Sale mai cu seamă când acesta vorbește despre minunea dela Maglavit.

În însuși ziua praznicului la ora 4 dim. se începe sf. Liturghie în biserica sf. Mănăstiri servită de P. C. Sa Traian Seculin consilier eparhial asistat de doi preoți cu care ocaziune se împărtășesc cu sf. taină a cuminecăturii cei mărturisiiți.

La ora 8 și jum. se oficiază în paraclisul sf. Mănăstiri Liturgia solemnă, pontifică I. P. C. Sa Arhimandritul Dr. Iustin Suclu care la priceasnă rostește o impresionantă predică despre chipul lui Dumnezeu în sufletul omeneșc. Predica captivează, electrizează

și stoarce lacrimi. La sfârșitul sf. Liturghii se face procesiunea la mormântul marelui episcop Grigorie.

Se oficiază slujba parastasului la sfârșitul căreia pâr. C. Turicu arată activitatea bogată și munca uriașă dezvoltată de acest mare vlădică în timpul celor 10 ani de activitate pastorală.

14-15 August.

La ora 2 și jum. se începe slujba vecerniei oficiată de pâr. I. Imbroane din Timișoara asistat de 4 preoți la sfârșitul căreia pâr. Imbroane cu cunoscuta-i vervă oratorică și putere de convingere, vorbește pelerinilor despre Maica Domnului ca și despre aceea care s'a făcut Maica lumii și mântulrea neamului omeneșc.

Arată calitățile superioare ale Mariei ca mamă. Curățenia și frumsețea stilului face predica mult ascultată și înțeleasă și asigură efectul.

La ora 4 și jum. se oficiază taina sf. maslu asupra bolnavilor de către 7 preoți iar alți șapte efectuează mărturisirile pelerinilor.

La ora 6 se formează imponentul cortegiu al crucii.

La cele 14 popasuri vorbesc părinții Florea Codrean din Arad, I. Nemet din Șelțiu, I. Marșieu din Arad-Micălaca și Ilarion Felea din Arad-Șega.

La cele patru popasuri dintâlu vorbește convins și convingător pâr. Codreanu despre nedreptatea judecării omenești, care judecă pe Ihsus la moarte spunând că lumea de azi tot așa L-ar judeca și-L judecă. Când Ihsus cade sub greutatea crucii tu omule înțeles-ai că pe aceasta cruce s'au așezat greutatea de plumb a păcatelor noastre a tuturor. În drum Ihsus se întâlnește cu maica sa care-L ajută la suportarea crucii.

Dela popasul 5-7 pâr. Nemet pozează pe omul fătarnic de azi în persoana lui Simeon din Chrene care de silă duce crucea lui Ihsus, așa cum la mulți creștini li-e silă să ducă viață creștinească.

În fața acestor oameni opune tipul omului care

se smulge din mulțimea de necredincioși și merge la Iisus în persoana Veronicăi care-i șterge sudorile de sânge cu o maramă, pe care rămâne chipul feței Domnului ca cea mai prețioasă răsplată.

Popasul 8—10 este comentat de pâr. I. Marșieu. Idei țesute frumos, brodate cu frumuseți stilistice expunerea adecvată momentelor ce reprezintă fiecare popas sunt caracteristica expunerii pâr. Marșieu. I-a succes de minune aplicarea la viața creștinilor de astăzi a momentelor din aceste trei popasuri.

Popasul 11—14 formează obiectul expunerii pâr. Felea. Iisus aduce suprema jertfă pentru ispășirea păcatelor omenești, prin cuvântul „săvârșitu-s'a” Iisus anunță săvârșirea operii Sale. Iosif și Nicodim sunt fericiți că pot lua în palmele lor trupul mort al lui Iisus, mai fericiți suntem noi cari putem primi pe Hristos viu în sufletul nostru.

La ora 8 se oficiază priveghierea în paraclisul sf. Mănăstiri oficiată de pâr. Florea Codrean din Arad asistat de patru preoți, la sfârșitul căreia pâr. Codreanu vorbește despre cele văzute la Maglavit. Poporul îl soarbe cuvintele ca pe un fagur dulce de miere și sub greutatea păcatelor și remușcarea conștiinței plânge.

La ora 10 seara urmează filmarea vieții lui Iisus în curtea sf. Mănăstiri. Inceputul se face cu tablouri din Vechiul Testament și se continuă cu viața lui Iisus.

Manipularea aparatului și explicarea tablourilor o face pâr. Bordoș din Birchiș. Explicarea clară și luminoasă face expunerea pâr. Bordoș plăcută și ascultată de pelerini.

În însăși ziua praznicului la ora 4 dim. se săvârșește în biserică sf. Mănăstiri sf. Liturghie de către P. C. Sa pâr. protopop Traian Seculin asistat de doi preoți pentru cumințarea celor mărturisitori.

La ora 6 dim. în curtea sf. Mănăstiri șapte preoți săvârșesc taina sf. maslu.

La ora 8 și jum. se oficiază în paraclisul sf. Mănăstiri Liturgia solemnă de către I. P. C. Sa Arhmandritul Dr. Iustin Suciu asistat de 8 preoți și diaconul sf. mănăstiri.

La pricasă I. P. C. Sa rostește o fulminantă predică despre Maica Domnului.

Deși predica conține gândiri înalte, dulceața graiului în care este predată e foarte plăcută și înțeleasă, iar efectul ei sunt lacrimile ce se preling pe obraji ascultătorilor. La sfârșitul sf. Liturghii se formează o impozantă procesiune, care întovărășită de dangătul dulos al clopotelor pleacă la mormântul episcopului Grigorie. Ajunși aci preoții încep slujba parastasului, poporul plânge în hohot dureros.

La sfârșitul slujbei parastasului pâr misionar Z. Brădean vorbește pelerinilor despre episcopul Grigorie ca-și despre păstorul cel bun ce a străbătut aproape în fiecare sătuleț în fiecare staul al oilor Sale,

binecuvântând, bucurându-se și plângând alături de filii săi.

N'am venit să-ți tulburăm somnul, ci am venit să ne inspirăm să învățăm a iubi și a munci episcopule erou ce n'ai cunoscut odihna.

Te-ai dus lăsându-ne sârmanii să ducem mal departe jugul sub greutatea cărui ai căzut Tu.

Aspecte.

Sf. Mănăstire a fost cercetată la cele două pelerinaje, de credincioși din 80 comune.

În ajunul praznicelor de dimineața până după ora 4 dim. a. pelerinii sosesc în grupuri la sf. Mănăstire. Ei sunt întâmpinați și conduși în curtea sf. Mănăstiri de către pâr. misionar eparhial Z. Brădean ajutat de părintele A. Șebeșan din Falnic.

În cele două nopți mormântul P. S. Sale episcopului Grigorie este încărcat cu zece de lumini din inițiativa proprie și dragoste fiască a foștilor săi fii sufletești.

Curățenia exemplară din curtea și grădina sf. Mănăstiri inspiră respect.

Dele două pavilioane lungi de câte 70 metri unul, cele cinci fântâni noi arată că conducerea administrativă a sf. Mănăstiri este așezată în mâini destoinice ale omului conștient de rostul acestor manifestări sufletești. Preoți și popor au plecat mulțumiți căci pe lângă săturarea foamei și a setei sufletești au avut unde-și pleca capul.

Z. Brădean

Vălul care ascunde persecuția religioasă în Rusia Sovietică.

De Nicolae Arseniev

(urmare)

Vedem de prezent, cum această atitudine generală față de religie, a luat forma unei rețele de decrete juridice. Să aruncăm o privire asupra legislației oficiale relative la religie și să ridicăm vălul care-i menit să mascheze aceste măsuri legale oficiale.

Clerul este lipsit de drepturile cetățenești și electorale. Aceasta înseamnă în primul rând suprimarea biletului de alimentație; și cum este aproape imposibil de a obține hrană prin alte mijloace, aceasta înseamnă foame. Întreg clerul este condamnat să moară de foame, prin voința expresă a stăpânirii, exprimată sub formă legală. În al doilea rând, clerul este lipsit și de dreptul de lucru. Și cum toată organizația muncii este în mâna guvernului, de aici rezultă iarăși foame.

Aceste măsuri au fost lăfite nu numai asupra

membrilor clerului, ei și la familiile acestora, la femeile și copiii lor. Ei vor sfârși prin a fi exterminați, dacă li se suprimă dreptul la hrană, la lucru și la locuință¹⁾.

În afară de aceste măsuri, în ele înseși destul de radicale spre a putea asigura stărpirea „clasei dușmane”, clerul mai este supus la apucături din cele mai arbitrare și mai excesive. „Dacă un ministru al cultului (un preot *n. tr.*) face agricultură, el plătește impozitul agricol, în afară de impozitul de sută la sută asupra veniturii pe care l-l aduc funcțiunile lui ecleziastice²⁾. La aceste impozite se mai adaugă un impozit special, care atinge pe toate persoanele cari n'au dreptul de a fi alese în funcțiuni administrative³⁾. Și acum servitorii cultelor sunt despoiați de drepturile electorale, ei trebuie să plătească și acest impozit special. „Servitorii cultelor (de la 21 la 40 ani) nefăcând parte din clasele muncitorești... au de a plăti în timp de pace un impozit militar”...

În fine, copiii clerului sunt excluși din școlile de învățământ superior. Singurul mijloc al lor pentru a obține lucru și permisiune de a-și continua studiile, este de a-și renega public și oficial pe tatăl lor (de ex. pe calea presei).

La adăpostul acestei interdicții generale a propagandei religioase, mai avem și oribila realitate trăită — brutală și sângeroasă — care depășește toată puterea de imaginație: Exilul, închisoarea, moartea (prin chinuri), tratamentele rele în exil, câteodată în închisoare, în taberele de concentrare, aplicate clerului sau credincioșilor — tuturor aceloră, a căror propagandă religioasă în sensul cel mai larg, adică de mărturisire religioasă, este considerată de către autoritățile centrale sau locale, ca deosebit de primejdioasă. Laicii cari iau o mică parte la chestiunile de viață parohială și cei cari încearcă să ajute clerul înfometat și în exil, suferă aceeași soartă.

Bolșevicii n'au numai scopul de a opri funcționarea normală a vieții bisericești, exterminând din ce în ce mai mult pe șefii bisericii, preoții și episcopi (cu excepția unui mic număr de episcopi falși, cari sunt arătați străinilor și cari sunt membri ai G. P. U-ului): ei mai vreau și să spurce tot ceea ce se privea ca sfânt..

Mai sunt apoi și unele ordonanțe legale, cari

¹⁾ *Ministerii religiei (preoți n. tr.) n'au dreptul de a locui în camere sau apartamente municipale sau naționale și este interzis persoanelor cari locuiesc în atari locuri de a avea ca locatari miniștri ai religiei.* (Decretul Comisiunii Centrale executive rusești și al Consiliului Comisarilor Poporului Cf. *D. Orleanski, Legea referitoare la asociațiile religioase Moscova, 1930 pp. 58—60*). Aceste îngrădiri de drepturi au fost duse de atunci încă și mai departe (N. a.)

²⁾ Cf. *Orleanski, idem.*

³⁾ Cf. *idem, pp. 71—74.*

alătorează minciuna la oroare, ordonanțe executate în chipul cel mai brutal și mai fioros (ne lipesc cuvintele de a descrie acest fapt în termeni adecvați), uneori marcate și oarecum legitimate de acest vâl de legalitate. Acest fals legalism, sau aceste măsuri judiciare sunt ele înseși în flagrantă contradicție cu promisiunea solemnă a „libertății de mărturisire religioasă” făcută prin legea constituțională, (chiar în forma ei modificată); dar această contradicție nu prea mișcă pe cei cari au în mâinile lor puterea vieții și a morții, a arestării și a chinurilor¹⁾.. și cari au ca prietenii pe corespondenții unor ziare străine (*The Manchester Guardian Weekly*).

Cele mai multe din ordonanțe fac să se închidă, sau dau puterea de a închide bisericile. Dar bisericile mai pot fi închise sau confiscate și prin impozite grele cari lovesc bisericile (în chip foarte năprasnic și printr'un simplu aviz de scadență scurtă), când aceste impozite nu pot fi plătite îndată și în întregime. Un alt decret, încă și mai important este acela, care permite ca bisericile să fie confiscate, dacă autoritățile locale socot că trebuie să la edificiul, din cauză de utilitate publică. Autoritățile au atunci toată libertatea. Nenumărate biserici au fost astfel închise și dărâmate, sub pretextul că au împiedicat circulația, — în deosebi biserici frumoase și vechi din Moscova, dintre cari biserica sf. Parasch'va din Okhotny. Ele au fost transformate în hambare, saloane de ceai, sale de întruniri, magazine, restaurante și OO. — În Moscova, eu pot să citez cazul unei biserici transformate în spălătoare publică (e o capelă a sf. Tihon, de pe plața Arbat). Biserica sf. Vlasin din Iaroslav a îndurat aceeași soartă și același este cazul multor alte biserici din toată Rusia. Sovietelor le face plăcere acest gen de spurcare. (Cf. de ex. ilustrațiunile revistei *Fără-Dumnezeu*, editată pe cheltulala guvernului și imprimată de autoritățile Statului).

Aceasta este adaptarea practică măsurilor legale la exigențele vieții sovietice, operată de puterile centrale și locale, sub acoperământul și pe baza legii.

Dar se ridică orori și mai dureroase: Se pot vedea excremente de om pe altarele mai multor biserici profanate — așa cum au văzut unii turiști¹⁾ pe altarul bisericii principale a vechii mănăstiri Susk din nordul Rusiei, odinioară celebră prin frumusețea ei, iar astăzi în întregime profanată și pusilită. Acest fapt se datorește „zelului” micilor grupuri sovietice locale, dar el este în aceeași măsură și consecința directă și logică a unei astfel de linii de conduită, adoptată, cum am văzut, de autoritățile centrale.

Mai există apoi și măsurile administrative, cari nu sunt legi în sensul absolut al cuvântului, dar se impun în toată țara și cari influențează viața: abolirea

¹⁾ În închisorile sovietice s'a recurs în mare măsură la chinuri. Eu le am fost martor ocular (N. a.)

²⁾ I-am fost eu însumi martor ocular. (N. a.)

cărților religioase, profanarea icoanelor (profanarea le este bolșevicilor deosebit de dragă) etc... Icoanele sunt aruncate în grămezile de spurcăciuni și călcate în picioare, sau întrebunțate drept combustibil; (ele sunt adeseori capodopere de artă veche, de cea mai înaltă valoare estetică și religioasă).

Mârșavă profanare este și aceea, care se exercită fără milă și sistematic asupra sufletului copiilor (pe cale oficială, sau semiformală) — în conformitate cu noul decret din 1929, care dispune, ca școala să fie nu numai ireligioasă, cum declarase legislația bolșevică precedentă (și se știe, că școala sovietică era deja de tot atee), ci deschis și împede *antireligioasă*. Până în 1929, prin inducerea legală în eroare... se pretindea că școala este neutră. În Martie 1929 Comisarariatul Educației... lansă o circulară, decretând în școli învățământul antireligios; un mare număr de alte măsuri asemănătoare urmară după aceasta, emise de către diferitele corpuri de guvernământ...

Ceea ce în sfârșit disimulează „vălul” este efortul sistematic al bolșevicilor de a profana tot ce e sentiment religios — tot ce încă mai constituie respect religios, în stare reală sau latentă, în sufletul de copil, prin înauflarea de murdării și blasfemii ignobile. Foarte semnificativ în această privință este felul de a învăța antireligiunea pe copiii surzi — după cum ni-l scrie institutorul bolșevic A. Pokrovski în No. 8—9 1930 al revistei *Antireligiosul*.

Iată dar, cum măsurile legale și cu aplicările lor se completează și se pătrund strâns, în acțiunea sovietică, disimulată prin marea vâl prin marea minciună, care planează deasupra pretinsei toleranțe religioase din Sovietia.

În românește de
P. Deheleanu

Cuvântare rostită către cercul parohial al Fr. Ort. Rom. din Arad-Grădiște la 7 Aprilie 1935.

(Continuare.)

Dar acum să trecem de la Istoric la noi. Am fost spus la început, că cea dintâi îndeletnicire a neamului omenească a fost plugăria.

Plugăria a fost prima ocupațiune omenească și ea va și rămâne până va mișuna picior de om pe globul pământesc, numai cât cel-ce o profesează adică plugarul, el singur să o știe respecta.

Vremea plugului de lemn a trecut și în locul lui plugul de fier brăzdează adânc țarina blagoslovită de Dumnezeu, ca din ea să răsară și crească să-

mânța, celui-ce o samănă cu binecuvântare, după cum ne învață sfântul Evanghelist, ca tot întru binecuvântare să și secere.

Plugul e altul în ograda Românului dar acesta întru nimic nu-l poate împiedeca, ca în căsnicia sa, să ducă o viață creștinească, numai așa, cum au dus-o părinții lui.

Satele noastre românești dela vâl și dela dealuri deopotrivă au fost cuiburile calde, cari au păstrat limba noastră strămoșească și datinile străbune.

La orașe și opide s'au pripășit toate speciile de pierdevară, unguri nemți, slovaci, evrei, turci, tătari, cari încurând au stricat aspectul frumos și românesc al orașului, și l-au îmbrăcat în haină mohorâtă a străinului și l-au înstrăinat de tot de sate.

La orașe nu auzeau vorbindu-se altceva, decât de blestemății, desfrânări, furtișaguri, ba chiar și omoruri.

Satele noastre, cu casele sărăcăcioase, scunde și acoperite cu trestie, paie sau șindrilă, la înfățișare ce-i drept erau mai nepretinoase, ca cele din orașe, dar în schimb viața sufletească din aceste colibe era curată, ca apa cea limpede.

Căsuțe cu uși fără zăvor, provăzute doar cu o limbă de fier, trasă de un fir de sfornică, la închidere și deschidere.

Ce credeți, că s'ar fi auzit vreodată la sate de furturi. Ferita-i Doamnei Nici pomina de furturi.

Mergea o vecină la alta cu lopețica, după jar, de-a fost cineva acasă, de nu, intra, lua foc din vatră, închidea ușa după sine și gata, fără bănuială și fără furtișag.

Lemnele de foc le țineau pe sate — în stradă — mai totdeauna o grămadă de crengi, lângă ele butucul și pe el securea.

Pentru-cât n'ar fi visat măcar săteanul, să se teamă, că-l fură cineva securea.

Așa era de tare credința poporului în Dumnezeu, așa era poporul de pătruns de frica lui Dumnezeu și aceasta temere de Dumnezeu, noi o calificăm drept virtute creștinească și o numim ortodoxie.

Simbolul ortodoxiei noastre nu se mărginește numai la credința noastră, din Dumineci și sărbători, ci mai vârtos el se cuprinde, chiar în viața noastră, cea de toate zilele. Ortodoxia este legea noastră strămoșească, întemeiată pe cuvântul și învățăturile Domnului nostru Iisus Hristos. Cel-ce cercetați mai regulat slujbele sfintei noastre biserici, veți admite că Di Iisus Hristos, prin graiul său cel sfânt, precum și prin scrisul celor 4 sfinți Evangheliști, mai mult vorbește despre viața plugarilor. Așa la sămănat, tot așa la seceriș și a.

Nu am aflat nici un singur loc la cei 4 Evangheliști, ca el să fie scris ceva măcar de alte îndeletniciri, cum ar fi pantofaritul, croitoritul sau alte ocupațiuni omenești.

Da atâta de prețioasă este plugăria, pentru Fiul lui Dumnezeu, dar și pentru toată suflarea omenescă.

De 15 ani și ceva mai bine, nu mai am nici brazdă de pământ și nici nu mai am unde sămăna, dar Vă încredinșez, că în ceasurile mele libere din zi ori noapte, mai mult caut la fața cerului și mai mult port grija la mersul vremii, decât la celce trec pe lângă mine, fie că ar merge încet ori repede. Mă preocupă mersul vremii și fața Cerului sfânt, numai pentru vreme cu pace și rodul bogat și îmbelșugat al țarinilor noastre, pentru cari preotul se roagă în stihul „pentru îmbelșugarea roadelor pământului” iar eu și în plimbarea mea zilnică, pe sub streșina casei mele, ne'ncetat mă rog și mă voi ruga, în toate zilele vieții mele. Aceasta stare sufletească ar trebui să stăpânească pe toți fiii patriei noastre, căci doar interesul fiecăruia este, ca cele trebuitoare la traiul nostru, să fie cât de multe.

Dar în afară de acest interes general și comun întregii suflări omenesci, precum și al animalelor de orice nume, dela recolta bogată, se raportează bunăstarea indivizilor și al obștelor întregi, dela ei, înțeleg dela belșugul undelor pământului, depinde și bunăstarea financiară și economică a unei țări.

Biserica noastră și în trecut precum și în prezent a purtat grijă de cele sfinte ale poporului, dar în afară de acest gând, preotul și organele sale au purtat grijă și de viața familiară a fiecărui credincios a dat sfaturi și povești parohienilor săi, asupra gospodăriei lor și asupra holdelor lor.

Bătrânii poporului, cari au fost reformați dela lucrul sau munca câmpului, împreună cu babele satului, erau în zilele postului mare, de-alungul postului, și de 2 ori pe zi la ceasurile, ce se slujeau în sfânta biserică și totuși răsblau cu munca lor din jurul grăjdului, pe cari o prestau și ei în gospodăria fecilorilor sau mai rar în a ginerilor.

De aceea, pe vremea lor și câmpul a odrăzlit rod îmbelșugat și el aveau har la Dumnezeu, cu viață îndelungată și tihnită.

N'au fost pe atunci divorțuri ca azi nici vrajbă între oameni, nici uelțiri, nici clevetiri, nici Sâmbătări, nici pentecostaliști, nici baptiști, cu atât mai puțin Francmasoni.

N'a fost nevoie nici de oastea D-lui, nici de frăția ortodoxă, căci doar toți câți s'au botezat întru Cristos și s'au îmbrăcat, toți au fost ortodocși, și creștini buni și frați buni.

N'ar fi avut oastea D-lui — pe atunci — nici un rost.

Și toți sau dacă nu chiar toți, dar în majoritate zdrobitoare acei bătrâni, cari azi zac în mormânturi, erau oameni fără carte.

Ș'apoi să nu crezi spuselor fericitului Emanuil Ungureanu, fecior de țaran din Sat-Chinez, ajuns ad-

voocat la Timișoara, carele zicea: „Românul până atunci a fost fericit, până n'a știut scrie și cete”.

Eu nu împărtășesc întru toate vederile lui Ungurean, dar trebuie să recunosc, că mulți câți știu puțin cete și scrie, se cred capabili sau în stare, că ar putea fi și ei preoți și dacă văd, că n'ajung, se fac sectari. Căutați Vă rog, de aflați un singur po-căit, să fie analfabet. Noi Toți știu carte.

(Va urma)

I. Lucuța dir. școlar

Creștinul drept credincios se poate mântui prin Bis. Ortodoxă.

(urmăre)

Mai mult; tendințele politice imperialiste ale papilor și viața lor stricată trezesc opoziția multor oameni din sânul bisericii, cari cer cu toată stăruința reforme de sus până jos. Papii s'au împotrivit însă, timp îndelungat, tendințelor de reforme bisericesti. Dar în secolul al XVI-lea, Martin Luther se scoală și afirmă, cu tărie, că învățătura bisericii catolice este greșită, întrucât nu corespunde principiilor biblice; ba mai mult: își formează o altă religie, — reformațiunea — care apoi a dat naștere la multele secte de azi, a căror credință se bazează pe interpretarea greșită a unor principii, biblice. Iată deci cum biserica catolică, apucând o cale greșită, dă naștere la alte religii greșite.

Bine; biserica catolică urmează o cale greșită, protestantismul și sectarismul asemenea, căci toate înțeleg adevărul Divin greșit, atunci care biserică merge pe calea cea dreaptă, adevărată? După cum unul este adevărul, unul a fost acela ce l-a descoperit lumii, tot așa una este biserica, care păstrează adevărul: cea ortodoxă! Dar oare nu ar fi un fel de fanatism a spune, că numai biserica noastră este cea adevărată și deci numai prin ea te poți mântui? Nu... nu... căci biserica ortodoxă, dela Mântuitorul și până azi, a purtat adevărul în fruntea ei, așa cum l-a luat și n'a lăsat nici când, să se strecoare în sânul ei răul, n'a lăsat ca mintea tulbure, a unor oameni rătăciți, să puie, alături de adevăr, ne-adevărul...

Oare mântuirea o căutăm noi? Da; mântuirea! Atunci unde o vom afla? În sânul bisericii catolice în sânul luteranismului ori sectarismului? Desigur, că dacă acestea sunt pe o cale rătăcită, nu ne vom putea mântui prin ele. Atunci, dacă suntem drept credincioși, un singur scut mai avem, un singur mijloc de mântuire, prin biserica ortodoxă: drept credincioasă.

Cu toate acestea, nu trebuie să ne mirăm că

uitându-ne în jurul nostru, vedem cum fiecare merge pe o cale deosebită spre mântuire, chemând numele lui Dumnezeu. Pentru a afla care din aceste cărări este bună, iată cuvintele Evanghelistului Matei: „Nu tot ce-mi zice: Doamne, Doamne va intra întru împărăția cerurilor.” Deci, nu este destul a chema numele Domnului; nu-l destul a crede: pentru a te mântui se mai cere încă ceva: a avea legătură cu însuși Mântuitorul. Ce legătură? Asta ni-o spune însuși Domnul Iisus Hristos, la Ioan 15. 4—6: „Rămâneți întru mine și eu întru voi.” Iată deci, că nu este destul, ca pe căi greșite, să chemi numele Domnului — cum fac sectarii — ci trebuie să stai întru el. Biserica ortodoxă, care n'a schimbat nimic din cele primite, poate chema pe Mântuitorul în mijlocul ei, căci este trupul lui adevărat.

Orice despărțire, orice desbinare dela biserica lui Hristos nu-l plăcută lui Dumnezeu. Este destul, pentru a vedea aceasta, să ne amintim cuvintele Mântuitorului, cu cari se ruga ca toți credincioșii să fie desăvârșiți într'una și cuvintele Apostolului Pavel: „Vă rog, fraților, să vă păziți de cei ce fac împerecheri și smintele împotriva învățaturii, pe care voi ați învățat-o și să vă feriți de ei.” Deci, dacă voim mântuirea, să ne ferim și noi de unii ca aceștia, căci numai în biserica lui Hristos este mântuirea; în afară de ea, peire, moarte!... Nol, cei cari am avut fericirea de a fi născuți și botezați în „legea” adevărat creștinească, mântuitoare, vom stărui din răputeri, de a fi creștini, nu numai cu vorba, numai după nume, ci și după faptele noastre și vom sta alături de marii luptători ai bisericii, ca împreună cu ei să ne apărăm biserica de cei ce caută pe căi nedrepte să ni-o nimicească și înc'odată vom sta alături de ei spre a arăta lumii adevărul, spre a întoarce pe cei rătăciți la calea dreaptă. Cât timp avem la conducerea bisericii noastre adevărați păstori, adevărați martiri — cum a fost P. S. Sa Grigorie, Ep. Aradului — nu ne temem chiar aici, unde dușmanii noștri voiesc să arunce între noi vrajba și ura, că biserica noastră va putea fi distrusă, ci din contră sperăm că va triumfa și de acum înainte, cum a triumfat dela Hristos până azi.

Deci să iubim biserica noastră adevărată, căci iubind-o pe ea iubim pe Hristos, prin care vom afla mântuirea și ne vom da seama că fiul lui Dumnezeu s'a pogorât din Cer în lumea pământească pentru a ne arăta, că și aici se poate trăi o viață Dumnezească trup fiind, te poți asemena lui Dumnezeu, care este Duh și Căruia se cuvine a ne închina cu Duhul și cu adevărul!...

Oarcea Vasile
cl. VII-a normală

Aviz.

La Școala Normală de Învățători din Arad, pentru anul școlar 1935—36, sunt locuri vacante în toate clasele, cari se vor completa în modul următor:

Cele din Clasa I. prin examen de admitere, care se va ține în 10 Sept. ora 8 a. m., în localul Școalei, și va consta din probe scrise la lb. română și matematică, și din probe orale la lb. română matem., istoria și geografia Țării. Candidații trebuie să fie fii de cetățeni români, să aibă cel puțin patru clase primare și vârsta între 11 și 15 ani. Cererile, semnate de părinții sau tutorii elevilor, se vor înainta Direcțiunii Școalei până cel târziu la 1 Sept. a. c., anexând următoarele acte: 1. Extr. de naștere, 2. Certificat de naționalitate, 3. Adev. școlară, 4. Bul. de revaccinare, 5. Certificat de avere și numărul copiilor.

Cele din clasele II, III, și IV., cu normaliștii, prin transferare, sau cu elevi de liceu și gimnaziu prin examen de admitere, care va consta din probe scrise la lb. română și matematică și probe orale din toate materiile învățate la liceu în clasele respective. Examenul se va ține în 10 Sept. Cererile și actele arătate la cl. I. se vor înainta până cel târziu la 1 Sept. Absolvenții de gimnaziu conform Legii, se primesc numai în cl. IV.

INFORMAȚIUNI

Necrolog. Subsemnații adânc îndurerăți anunțăm că prea iubită și în veci neuitată noastră bunică, soră și străbunică, *Emilia Țăranu născ. Muntean*, a decedat în 13 August a. c. orele 10 a. m. în comuna Vărădia de Mureș. *Dormi în pace scumpa și iubită noastră!*

Viorel Vișoiu, Preot Horia Vișoiu, Mări-oara Cornea, nepoși; Văd. Sofia Mircu, soră; Letiția Vișoiu n. Chebelev, noră; Horița Vișoiu, strănepot.

Oprți dela căsătorie. Guvernul turc a depus în parlament un proiect de lege prin care nimeni în Turcia nu se va putea căsători dacă nu știe să scrie și să citească. În felul acesta, în scurtă vreme nu va mai exista în Turcia nici un analfabet.

Căzut în prăpastie. Copilul Ionică Pârvulescu, de 10 ani, din Bogâldin, jud. Severin, pe când păzea oile în muntele din apropierea satului, a alunecat de pe o stâncă, într'o prăpastie, rămânând mort pe loc.

Echipa Regală în com. Țebea. Fundația culturală regală „Principele Carol” a trimis în comuna Țebea, o echipă pe timp de 3 luni să cerceteze sub toate aspectele nevoia satului și în acelaș timp să îndrumeze pe săteni. Echipa numără specialiști din toate categoriile.

Cele din clasele VI, VII și VIII numai cu normaliști, prin transferare.

Toți elevii conform Regulamentului, trebuie să fie interni.

Taxele școlare și de internat vor fi de cca. 7500, lei pe anul întreg.

Elevii merituoși și lipsiți de mijloace vor putea primi burse în limita celor acordate de Minister.

Arad, 5 August, 1935.

Direcțlunea.

Bibliografie.

În Tipografia Diecezană din Arad, au apărut manualele de religie, pentru cursul primar, scrise de preotul Nicolae Crișmariu, în conformitate cu programa analitică, stabilită de Sf. Sinod și aprobată sub Nr. 664—1935 a Sfântului Sinod, al Sfintei Biserici ortodoxe române și anume:

1. Călăuza Catihetului ortodox român, partea I, sau: lecțiuni practice asupra materiei prescrise la cl. I; prețul 20 Lei.

2. Istorioare Biblice, pentru cl. II; prețul 15 Lei

3. Istorioare Biblice, pentru cl. III; prețul 16 "

4. Istorioare Biblice, pentru cl. IV; prețul 16 "

5. Istorioare Bisericești pt. cl. V; prețul 15 "

6. Istorioare Bisericești, pt. cl. VI; prețul 15 "

7. Morala Creștină, pentru cl. VII; prețul 16 "

8. Fără clauzulă de aprobare (necerândă), a apărut, *Călăuza Catihetului*, partea II, sau lecțiuni practice asupra materiei prescrise pentru clasele: II, III, IV și o parte din a V-a, cu prețul de 125 Lei.

Considerând că părintele Nicolae Crișmariu e un vechiu autor de manuale de curs primar și cu îndelungată practică catihetică: nu suferă îndoială, că manualele C. Sale, apărute sub eticheta aprobării de nou a Sf. Sinod, vor face un bun serviciu învățământului nostru religios, în această secetă de manuale cercetate de autoritatea bisericească.

În deosebi tendința vădită a autorului, de a aduce în armonie manualul catihetului cu ale elevilor precum și niziunja mărturisită de a urmări, pe lângă scopul educativ, să cauzeze ușorință și catihetului și elevilor: o probează mărturisirea mult regretatului cărturar, Episcopul, Dr. Gr. G. Comșa, care în prețuita scrisoare de binecuvântare, tipărită în fruntea manualului: *Călăuza Catihetului partea II*, se exprimă așa: „*mi place mult că pildele, istorioarele utilizate în aceste lecții sunt foarte simple, ușoare și mai ales covârșesc prin calitatea lor intultivă, mișcându-mă mult și pe mine.....*”

Manualele se pot procura la Librăria Diecezană din Arad, precum și pe calea altor librării din țară. Arad, la 24 August 1935.

Tipografia și Librăria Diecezană Arad

Licitațiune minuendă.

Pe baza devizului aprobat de Ven. Consiliu Eparhial pentru lucrările de consolidare și reparație dela biserica ort. rom. din Șimand se publică licitațiune cu oferte închise pe ziua de 8 Septemvrie a. c., orele 11 a. m. la casa bisericeii. Prețul de strigare este de 29500 lei. Licitanții vor depune garanța de 10% socotită la valoarea ofertei cu numerar sau efecte garantate de stat.

Condițiile de licitație se pot vedea la parohul Teodor Mornăilă din loc. Spese pentru participare la licitație nu se dau. Consiliul parohial își rezervă dreptul, să dea lucrarea antreprenorului în care va avea mai multă încredere.

Consiliul parohial ort. rom.
din Șimand.

Licitație minuendă.

Pentru darea în antrepriză a lucrărilor de tencuire a interiorului și exteriorului bisericii, pentru construirea și așezarea ușilor și ferestrelor, precum și pentru alte lucrări la noua biserică ort. rom. din Jimbolia, se publică licitație minuendă pe ziua de 2 Septemvrie c., la orele 13 și jum. în biroul Oficiului parohial ort. rom. din Jimbolia, pe lângă următoarele condițiuni.

1. Prețul de strigare Lei 300.000.

2. Licitația se face cu oferte închise, dar Consiliul parohial își rezervă dreptul să continue și cu licitație verbală.

3. Reflecțanții — măestri zidari, dulgheri, etc. cu brevet în regulă vor depune vadiu 5% în numerar sau în efecte garantată de stat.

4. Planul devizul și condițiile detaliate de licitație se pot vedea, zilnic, la Oficiul parohial.

5. Licitanții nu pot pretinde spese de participare.

6. Consiliul parohial — fără considerare la rezultatul licitației își rezervă dreptul de a încredința lucrările antreprenorului în care are mai multă încredere.

Jimbolia, la 24 August 1935.

Epitropia parohială ort. rom.
din Jimbolia.

Concurs

Conform rezoluției Ven. Cons. Eparhial Arad No: 5243—935, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala” pentru îndeplinirea parohiei de cl. II din Camna pe lângă următoarele venite:

1. Sesiie parohială constătătoare din 32 iug. cad. pământ, parte arător parte fânaț și 16 iug. cad. pământ arător primit prin Ref. Agrară ca rescumpărare a birului preoțesc.

2. Casă parohială cu supraedificate și intravilan de 800 stj. pâr.

3. Stolele legale.

4. 16 drepturi de lemne competență din pădurea urbarială și dreptul de pășunat.

5. Intregirea dotației dela Stat.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul său, va predica în fiecare Duminică și sărbătoare și va catehiza la școala primară de Stat fără altă remunerație.

Recurenții la această parohie, cu știrea prealabilă a protopopului tractual se vor prezenta în Sf. Biserică din Camna în termenul concursual spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratoric.

Cererile de concurs ajustate regulamentar adresate consiliul parohial din Camna se vor înainta în termenul concursual Prea On. Oficiu Protopopesc din Șiria jud. Arad.

Dat în ședința Consiliului parohial ort. rom. din Camna ținută la 21 Iulie 1935.

ss. *Liviu Nica*
preș. cons. par.

ss. *Ioan Popa*
notar cons. par.

În înțelegere cu: *Aurel Adamoviciu* protopop.

1-3

Concurs repetit.

Prin numirea preotului adm. Vasile Savi de capelan temporal, la parohia Ususău, parohia Pătârș (protopoplatul Lipovei) a devenit vacantă și pentru îndeplinirea ei în mod definitiv conform ordinului Ven. Consiliu eparhial Nr. 4858—1935 se publică concurs cu termen de 30 zile socotite dela 25 August a. c. prima apariție în organul oficios „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu parohia sunt:

1. Una sesiune parohială de 32 jugh. cadastrale;
2. Locuință în edificiul fostei școli confesionale,
3. Stolele legale.

4. Bir preoțesc: 15 litri grâu și 15 litri porumb, de fiecare număr de casă;

5. Eventuala întregire dela stat, pentru care parohia nu răspunde.

Alesul este obligat a suporta toate impozitele după întreg beneficiul preoțesc, va predica regulat și va catehiza elevii dela școala primară din localitate.

Parohia e de clasa III-a, deci reflectanții vor dovedi asemenea calificări.

Reflectanții sunt poștii ca recursul adresat Consiliului parohial ort. rom. din Pătârș, să le înainteze Oficiului protopopesc ort. român Lipova, în ter.

menul concursual, sub durată cărui, pelângă respectarea dispozițiilor cuprinse în § 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în sf. biserică din loc, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratoric.

Cei din altă Eparhie, vor avea să dovedească, că spre a putea recurge, au consimțământul Consiliului Eparhial din Arad.

Dat din ședința Consiliului parohial ort. român din Pătârș, dela 7 Iulie 1935.

Consiliul parohial.

În conțelegere cu

Vasile Groza

delegat protopopesc

2-3

Concurs.

În conformitate cu rezoluțiunea Vener. Consiliu eparhial No. 4852 | 935 se publică concurs cu termen de 30 zile socotite dela 25 Aug. a. c. dela prima apariție în „Biserica și Școala pentru îndeplinirea postului de preot-paroh la parohia din Virișmort, devenită vacantă prin decedarea titularului.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Intravilanul parohial.

2. Sesiunea parohială constătătoare din 31 jug. cad. arător și fânaț.

3. Birul parohial luat în concurs din oficiu.

4. Stolele legale.

5. Intregirea dotației dela stat pentru care parohia nu răspunde.

6. Casă parohială nu este, de locuință se va îngriji alesul.

Văd. preteasă va beneficia timp de un an, jumătate din venitele parohiei.

Parohia este de clasa III-a.

Alesul va predica regulat în sf. biserică, va catehiza elevii dela școala din loc și va plăti impozitele după beneficiul său.

Reflectanții se vor prezenta în timpul concursului în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. Biserică spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratoric, având avizul prealabil al protopopului.

Cererile de concurs adresate Consiliului parohial din Virișmort, se vor înainta Oficiului protopopesc Birchiș.

Consiliul parohial:

2-3

În înțelegere cu: *Traian Ciblan*, protopop

Cețiți și răspândiți:

«Biserica și Școala»